

(point d'orgue) allén gehoord werd, die herinnere zich, hoe een ieder reikhalsde naar het oogenblik, waarop RAUPPE, op den hoofdtoon te rug komende, met stille majesteit zijn motief zagtkens weder stond te beginnen, aanhief, en, statig rijkende, de ziel als met dartelende toonen wegsleepte; hij herinnere zich zijne aandoeeningen op dat heerlijk oogenblik, en de opgetogenheid der menigte van die genen, die der Toonkunst geheel onkundig waren. — Wie dit gevoelen kan en gevoeld heeft, zal aan RAUPPE's grootheid hulde toebrengen, en zijne nagedachtenis zal voor hem steeds de aangenaamste herinnering, de hoogste bewondering zijn.

De Wetenschappen betreuren nog met ons het afsterven van den Heere **GEORGE JOSEPH GERARD**,* Korrespondent van de Tweede Klasse van dit Instituut. Hij stierf te Brusfel op den 4den April dezes jaars.

Deze geleerde oudheidkenner en beoefenaar der letteren, heeft deswegens de uitnemendste proeven gegeven, zoo in de uitgegevene werken der Brusfelsche Akademie, als in andere veelvuldige geschriften, die nog in handschrift voorhanden zijn. Hij was ook Lid van de Letterkundige Maatschappij te Leijden en van die van Zeeland. Verlicht kenner der geschiedenis, en van alle de bijzonderheden uit die kennis voorspruitende, was hij de vraagbaak omtrent de oudheden zijns Vaderlands. Van zijne vroegere jeugd hiertoe opgeleid, en geplaatst in de Secretarij van den Staat en des Oorlogstement, dat spoedig het groot beloop der zaken op hem rustte. De Graaf DE COBENZL, gevolmagtigd Minister der Keizerinne te Brusfel, was zijn vriend en beschermmer. Door hunnen gezamenlijken arbeid, en naderhand, door medewerking van den Prins van STAHEMBERG, werd de Keizerlijke en Koninklijke Akademie van Wetenschappen en fraaie Letteren te Brusfel opgericht en bevestigd. GERARD wierd daarbij het eerst tot vasten Secretaris aangesteld; terwijl het Hof niet naliet zijne verdiensten, ook op andere wijzen te beloonen. Tot Secretaris des Keizers in Brabant en Auditeur

ter

ter Rekenkamer aangesteld zijnde, was hij op het punt van tot Raad en Rekenmeester benoemd te worden, toen in 1789, de Brabandsche Omwenteling uitbarstte. GERARD was bekend wegens zijne gehechtheid aan de oude Staatsregeling des Lands; en toen zijn Beluwd-Broeder de Raadsheer RAEPSAET met anderen in het kasteel van Antwerpen in gevangenis was gesteld, werd ook GERARD van alle zijne waardigheden verstoken. Naderhand stelde men wederom prijs op zijne verdiensten, en men was werkelijk bezig, het ongelijk hem aangedaan te herstellen, toen in 1794 de Fransche legers Brabant veroverden. Van dien tijd af wijdde hij zich geheel toe aan de letteren, de kennis der oudheden, en de geschiedenis van zijn Vaderland. Zijn werkzaam, rond, en open karakter, zijne gehechtheid aan Godsdienst, het Vaderland en de Letteren, worden alomme geroemd; en zijn verlies wordt door zijne kinderen, Stad- en Landgenooten en ook door ons, opregtelijk betreurd.

Hebben wij dus, Mijne Heeren! aan eenen plicht voldaan, welken ons gevoel, en de verdienste der afgestorvenen van ons vorderden, hebben wij daardoor getracht, hunne nagedachtenis te zegenen en te verheffen; het voegt ons, bij de treurige herinnering hiervan, dankbaar op te zien naar het Opperwezen, wien het behaagd heeft zoo velen te sparen, en zoo weinigen ons door den Dood te ontrukken. Mogen wij hun ook, die door achtbaren ouderdom, en nog veel meer door eerbiedwaardige verdiensten, onze geheele hoogachting bezitten, nog lange behouden tot nut dezer Instelling en van den wijden kring hunner betrekkingen.

Gebeurt mij het geluk, Mijne Heeren! dat ik U in het laatste en grootste gedeelte van dezen afgelopen jaarkring, geene andere ongevallen behoef te herinneren dan die der menschelijke natuur eigen zijn; heb ik U steeds mogen voorhouden een opgehelderd vooruitzicht, eene blijde verwachting, waar aan de gebeurtenissen gestadig met den voortgang en afloop des tijds op de aangenaamste wijze hebben beantwoord; onder het optellen dezer laatste